

V dožických bahnech

První letní sváteční den, pátého července, mají červeně zapsaný v kalendáři snad všichni příznivci domácích přiblížovadel. V Dožicích na Plzeňsku se totiž na již vyzkoušené a neustále vylepšované dráze koná každým rokem Dožická traktoriáda, která si svou organizací a atmosférou musí získat snad každého návštěvníka.

Těch letos přišlo kolem čtyř tisíc a nikoho neodradil ani dlouhotrvající déšť, který proměnil dráhu i její okolí v jednolitou bahenní plochu. Proslulá dožická bahna se tak rozšířila na celý areál a myslím, že množství obuvi majitelů, kteří podcenili přípravu, skončilo v popelnici. Dostat se na své místo měly i automobily vystavovatelů, a tak musely nastoupit silné paže tlačících pomocníků. O zrádnosti terénu jsem se přesvědčil i na vlastní kůži, nebo lépe řečeno na vlastní ponožky. Při pohybu v sektoru pro diváky při lovení správných snímků jsem se nechal unést a do bot vysokých do půlky lýtek mi nateklo vrchem. I taková může být dožická traktoriáda.

Přesto nelze než obdivovat rodiče s kočárky, kteří se statečně prali s nepříznivým terénem i odvážlivce, kteří vzali vycházkovou obuv do rukou a raději chodili bosky. Úderem deváté hodiny, kdy byl naplánován začátek, se naštěstí Svatý Petr umoudřil a jako mávnutím kouzelného proutku přestalo pršet a dokonce občas i vysvitlo sluníčko. Odspodu tedy bylo mokrý, navrchu hrálo a u někoho i uvnitř.

Většina strojů byla na místě již den předem, kdy si jejich osádky dokonale prozkoumaly trať a stanovily taktiku jízdy. Ráno ještě poslední ladění motorů, zkouška jízdy při svážení svých příznivců k trati přes největší bláto a již se mohli všichni připravit na start.

Náročná trať

Tento terén ale musel udělat radost všem, kdo chtěli vidět kvalitní výkony. Okruh, který se oproti minulému ročníku prodloužil o sto metrů, dosáhl délky 1100 metrů. Terénní trať Dožické traktoriády tak spojovala jízdu do vrchu, sjezd, sprint a jízdu zručnosti. Využila svahu u hřiště a přilehlou louku, známá Dožická bahna a již potřeť i uměle vybudovaný pahorek pro odvážné.

Hned po startu všechna vozidla absolvují jízdu do prudkého kopce, který již po průjezdu prvních dvou strojů důkladně prověřil obutí a zručnost všech soutěžících. Otočení na kraji pole a ihned sjezd, na který navazovala kaluž přes celou šířku trati. Již v tomto úseku byli soutěžící poznat maximálně podle očí.

Opět mírný kopeček přes mez a následovala šedesátimetrová rovinka. Ovšem i ta měla svá úskalí. Kdo na ní příliš agresivně zkusil nahnat nějakou vteřinku času, na mokřem terénu většinou naopak ztratil.

Za rovinkou následovala náročná terénní část, zakončená zpomalovací šikanou a sérií zatáček. Po otočení na konci trati následoval vybudovaný pahorek, na kterém jsem měl i strach, že se některé stroje zlomí vejpůl. Výkonné stroje si následně většinou poradily při přejezdu bahna (i když některým tato část trati vystavila stop

Prvním prubířským kamenem byl kopeček hned po startu.

Průjezd obrovskou louží ukázal brodivé schopnosti strojů.

Několik terénních vln a již je tu cíl.

a po sérii terénních vln úspěšně traktory vjely do cíle.

Oproti předchozím ročníkům pořadatelé zúžili trať, takže kromě náročného terénu si museli všichni závodníci poradit i s tímto úskalím. A některé, zvláště širší stroje trať prověřila dokonale.

Kategorie

Na Dožické traktoriádě se soutěží

v několika kategoriích. První z nich jsou stroje domácí výroby s motocyklovým motorem s neodpruženou zadní nápravou. Další jsou stroje domácí výroby s benzínovým motorem jakéhokoli původu s neodpruženou zadní nápravou. Třetí stroje domácí výroby s dieselovým motorem jakéhokoli původu s neodpruženou zadní nápravou.

Čtvrtou jsou stroje domácí výroby

Šťastný dojezd do cíle.

a upravené automobily s odpruženou zadní nápravou. Patří sem i další speciály domácí výroby jako např. doma vyrobené tříkolky a čtyřkolky s řídítky a obecně samohyby, které nejsou s traktůrkou srovnatelné. O konečném zařazení do této kategorie rozhodne pořadatel, který také určí, zda se stroj může účastnit měřené soutěže, pojeď mimo soutěž nebo nebude na trať vpuštěn vůbec. Důvodem je především bezpečnost.

To byly stroje domácí výroby. Soutěže se ale může účastnit a zúčastňuje i tovární technika, která se dělí podle počtu válců do dvou kategorií – do dvou válců včetně a nad dva válce. Samostatně jsou pak kromě zařazení do příslušné kategorie hodnoceny závodnice podle dosažených časů nezávisle na kategorii.

Výsledky

A jak tedy vše dopadlo? V kategorii domácích samohybů s motocyklovým motorem se mezi jedenácti účastníky nejlépe umístil Jiří Vokurka, který s přehledem zvítězil v obou klasifikovaných jízdách před

Jaroslavem Borovičkou a Janem Vokurkou.

Největší konkurence panovala v kategorii domácích traktorů s benzinovým motorem, kde se utkalo 28 závodníků. Zde se nejvíce projevil rozdíl mezi jednotlivými koly a nakonec po součtu časů zvítězil Jiří Fiala, který v prvním kole skončil druhý a ve druhém dokonce šestý. Na druhém místě skončil Martin Štrér a třetí Jiří Nekola.

Doma vyrobených strojů s dieselovým motorem se na start nakonec postavilo také jedenáct. Náročnou trať nezvládly čtyři z těchto strojů a primát si zaslouženě odvezl Jan Pančík, následovaný Pavlem Cízlem a Václavem Blovkým.

Dvacet dva účastníků přivezlo doma upravený automobil a i zde poměrně dost závodníků soutěž nedokončilo. Vítězem se stal Jindřich Škrle, za kterým se umístil Václav Ouředník, následovaný Jiřím Zoulou.

Závěrečné jízdy na trati obstaraly traktory sériové výroby, kterých bylo celkem 23. V kategorii do dvou válců

Dožická bahna prověřila každého.

Vlny jako na moři.

Majitel vítěze divácké soutěže o nejkrásnější stroj Jiří Vokurka získal pro inspiraci knihu Velká kniha traktorů John Deere.

Umělý pahorek prověřil odvahu jezdců.

Řidič větší stroje.

zvítězil Václav Šlapák, druhé místo obsadil Luboš Koudele a třetí Tomáš Šperl. Mezi traktory nad dva válce nakonec prvenství udržel Pavel Krejča, který dosáhl stejného součtu času jako druhý Jaroslav Švarc, ale lépe zajel první, delší kolo. Třetí skončil Martin Bartoš.

Nejrychlejší ženskou závodnicí se nakonec stala stejně jako v předchozím roce Anna Vitková startující v kategorii traktorů s motorem nad dva válce. A závěrem byla vyhlášena divácká soutěž, ve které zvítězil Jiří

Vokurka se svým samohybem poháněným motorem z motocyklu.

Při této akci jde sice o vítězství, ale mnohem důležitější je zkouška odolnosti strojů i závodníků. Proto byla jako každým rokem pro každého účastníka připravena pamětní plaketa a drobný dárek. První tři v každé kategorii pak získali poháry a samozřejmě dárky o trochu hodnotnější.

Nezbývá než se těšit na další ročník, opět 5. července tentokrát v roce 2012.

Text a foto Vladimír PÍCHA